

Jednání o textu mnohostranné mezinárodní smlouvy

Předseda: Dobré jitro, dámy a pánové. Můžete mi, prosím, věnovat pozornost? Prohlašuji jednání za zahájené. (Úder kladívkem.) Prvním bodem dnešního pořadu jednání je článek 1 Jednotného zákona. Vážený zástupce státu A požádal o slovo.

Zástupce státu A: Děkuji Vám, pane předsedo. Moje delegace navrhuje, aby první věta článku 1 zněla takto: "Obloha je modrá." Děkuji Vám, pane předsedo.

Předseda: Děkuji vám. Chtěl by někdo uplatnit připomínky k tomuto návrhu? Delegace státu B má slovo.

Zástupce státu B: Děkuji Vám, pane předsedo. V zásadě souhlasím s pojetím návrhu delegace A, raději bych však byl při takových kategorických tvrzeních opatrnější. Navrhuji, aby tato věta zněla "Obloha je *obvykle* modrá." Děkuji Vám, pane předsedo.

Předseda: Děkuji vám. Podporuje někdo tento změněný návrh?

Zástupce státu C: Pane předsedo, naprosto souhlasím s předchozím řečníkem. Ve skutečnosti nemůže většina lidí barvu oblohy ověřit jinak než svým zrakem. To vnáší do celé věci subjektivní prvek. V důsledku toho navrhuji, aby tato věta zněla: "Obloha obvykle *vypadá* modrá." Děkuji vám, pane předsedo.

Předseda: Nějaké další připomínky k tomuto problému?

Zástupce státu D: Pane předsedo, zcela sdílím názor, podle někož potřebujeme pružnou formulaci. Kategorická tvrzení, která nedovolují žádné výjimky, jsou velmi nebezpečná. Snad by bylo vhodné ještě pružnější znění: "Obloha obvykle *vypadá, že je* modrá." Děkuji Vám, pane předsedo.

Předseda: Děkuji vám. Zdá se, že je zde jasná tendence učinit původní znění pružnějším. Je to všeobecný názor pracovní skupiny? Vidím přikyvování ... Ano, vážený zástupce státu A by zřejmě rád něco řekl. Mám pravdu?

Zástupce státu A: Děkuji Vám, pane předsedo. Se vši úctou k ostatním ctěným řečníkům nemohu souhlasit s uvedením subjektivního prvku do tak zřejmého tvrzení. Nikdo nepotřebuje ověřovat barvu oblohy. *Jeví se* modrá každému a v důsledku toho *je* modrá. Právní text musí být přesný a nedvojznačný. Obávám se, že musím zcela odmítnout názor vážených kolegů a nadále trvat na svém původním návrhu: "Obloha je modrá." Děkuji Vám, pane předsedo.

Předseda: Děkuji vám, vážený zástupce státu A. Dámy a pánové, byly prezentovány dva různé přístupy. Přeje si někdo další sdělit svůj názor? ... Ano, vidím několik delegátů se zvednutou paží - dovoluňte, abych si poznamenal jejich jména. Takže nejprve vážený zástupce státu E. Máte slovo.

Zástupce státu E: Děkuji Vám, pane předsedo. Myslím, že bychom si měli vyhradit čas k úvaze o celé věci. Mám vážné výhrady k tomu, co bylo dosud řečeno. Jelikož sedím u okna, vidím skutečnou oblohu. Dámy a pánové, podívejte se teď na oblohu. Co vidíte? Je modrá? (Někteří zástupci přecházejí k oknu, dívají se nahoru a hlučně komentují barvu oblohy.)

Předseda: Zástupce státu F, máte slovo.

Zástupce státu F: Pane předsedo, toto je přesně to, nač jsem chtěl poukázat. Každý vidí, že dnes je obloha šedá, nikoli modrá. V důsledku toho nevidím žádný skutečný důvod k podpoře původního návrhu. Děkuji vám.

Předseda: Děkuji vám, zástupce státu F. Dalším řečníkem na mém seznamu je zástupce státu G.

Zástupce státu G: Pane předsedo, obávám se, že nemohu podpořit žádný z návrhů, které obsahují zároveň slova "obvykle" a "modrá". "Obvykle" znamená "většinou" nebo "ve většině případů". Chtěl bych vás upozornit na skutečnost, že v mé zemi je podle statistiky obloha zatažená mraky 221 dnů v roce. Navrhuji nahradit slovo "modrá" slovem "šedá". Doufám, že to bude přijatelné pro všechny delegace. Děkuji vám, pane předsedo.

Předseda: Děkuji vám. Nejsm si jist, zda návrh váženého zástupce státu G může uspokojit země s více než 182 dny slunečního svitu ročně. Možná bychom mohli dosáhnout rozumného kompromisu, kdybychom uvedli "obloha je obvykle modrá nebo šedá".

Zástupce státu A: Promiňte, pane předsedo, ale zdá se, že je zde malé nedorozumění. To, co nyní vidíme venku, není obloha, ale mraky. Obloha je nad těmito mraky a je modrá. Stále trvám na svém návrhu, který správně odráží skutečnost. Děkuji vám, pane předsedo.

Předseda: Děkuji vám. Vážený zástupce státu H má slovo.

Zástupce státu H: Děkuji Vám, pane předsedo. Obávám se, že mi není zcela jasné, co vážený zástupce státu A rozumí "oblohou"? Mohu ho vaším prostřednictvím, pane předsedo, požádat o vysvětlení? Měl na mysli to, co vidí, když se dívá nahoru? Alespoň když je venku?

Předseda: Žádám delegaci státu A o vysvětlení. Zástupce státu H nepochopil zcela vaši poslední připomínku. Mohl byste to, prosím, probrat znovu?

Zástupce státu A: Zajisté, pane předsedo. Omlouvám se, asi jsem se nevyjádřil jasně. Budu velmi stručný. Předpokládám, že většina těch, kteří jsou zde přítomni, sem přiletěla v neděli letadlem. Můžete si vzpomenout na váš let? Z letadla jste jistě viděli modrou oblohu, zatímco na zemi přišlo a obloha nebyla vůbec vidět.

Předseda: Delegace státu J by chtěla uplatnit připomínku?

Zástupce státu J: Děkuji Vám, pane předsedo. Přiletěl jsem sem v neděli večer. Pokud si vzpomínám, pane předsedo, obloha, kterou jsem viděl z letadla, nebyla modrá, ale červená, přesněji řečeno tmavě růžová, protože právě zapadalo slunce. Děkuji vám.

Předseda: Nemyslím, že se můžeme dostat dále bez definice pojmu "obloha". Přeje si někdo takovou definici navrhnout? Ano, prosím.

Zástupce státu K: Promiňte, pane předsedo, nemám žádný návrh, neboť si myslím, že si s žádnou definicí nemusíme dělat starosti. Nemůžeme přehlédnout skutečnost, že v noci je obloha černá, ať jsou mraky nebo ne. Každou noc je obloha černá podle *jakékoli* definice. Děkuji Vám, pane předsedo.

Předseda: Delegace státu A, prosím.

Zástupce státu A: Děkuji vám, pane předsedo. Připomínka váženého zástupce státu K je jistě zajímavá, ale obávám se, že se patrně jedná o další nedorozumění. V noci obloha není černá. Zůstává modrá, ale její barva není vidět, protože není světlo. Během dne je obloha vidět jako modrá, jak jsem již několikrát zdůraznil. Jiná barva než modrá v určitých chvílích ráno a večer je podružná. Děkuji vám.

Předseda: Dámy a pánové, dostáváme se zpět k naší definici. Má "obloha" zahrnovat mraky nebo ne?

Zástupce státu L: Pane předsedo, namísto návrhu definice mi dovoluňte poukázat na to, že náš problém má mnoho dalších aspektů. Obloha se objevuje také na obrazech, na barevných fotografiích atd. Vzpomínáte si, jaké barvy je obloha za Monou Lisou na proslulém obraze Leonarda da Vinciho? Je zelená, dámy a pánové.

Předseda: Obávám se, že tento problém nejsme schopni vyřešit. Domnívám se, že nemáme k dispozici dost času na to, abychom podrobně posoudili všechny aspekty. Snad bychom se k tomu mohli vrátit později. Nemá-li nikdo námítky, navrhuji, abychom pozastavili projednávání této věci do příští schůze. Vážený zástupce státu A si přeje slovo.

Zástupce státu A: Pane předsedo, mohu-li shrnout diskusi, tato pracovní skupina neví co je obloha a v důsledku toho nemůže určit její barvu. Vzhledem k tomu navrhuji, aby celá první věta byla z článku 1 vypuštěna. Zjevně není potřeba mít ji v textu, neboť by vyjadřovala jen obecně známou skutečnost. Děkuji Vám, pane předsedo.

Předseda: Vidím všeobecné přikyvování. Mohu mít za to, že jste všichni pro? Zdá se, že jsme dosáhli konsensu. Jsou další připomínky? ... Nezdá se, že by tomu bylo tak. První věta článku 1 se tedy vypouští. Navrhuji nyní přerušit jednání přestávkou na kávu, než zahájíme projednávání druhé věty článku 1: "Tráva je zelená." Schůze bude pokračovat za dvacet minut. Velice vám děkuji, dámy a pánové.